

I z š o l e.

Prestava glagolov iz enega časa v drugega.

Poiščite v II. berilu str. 27. berilno vajo 19.

»Povračuj hudo z dobrim«.

I. beri 1. stavek. Oče Miklavž so sedeli zvečer pod lipo i. t. d. *Ob katerem dnevnem času je bilo? . . . Kaj je ob tistem času navadno? Kdo se zbira zvečer okoli gospodarja? . . .*

J. beri 2. stavek. Pogosto so oče svoje otroke učili i. t. d. *Kaj pa je v tem stavku povedanega? Kdaj človek najmehkeje spi?*

J. beri naprej. »Kaj ste danes dobrega storili?« vprašajo oče otroke. Jaz sem dala svoj košček kruha ubogi deklici . . . pravi Barbka. *Zakaj je rekla Barbka: „Jaz sem dala“. V katerem času se je to zgodilo?* Isto tako tudi z drugimi stavki, v katerih Jurče in Štefan pripovedujeta, kaj sta danes dobrega storila.

N a l o g a.

Povejte to povest v sedanjem času po tem-le obrazcu!

Večerja se — oče Miklavž — pod lipo, in okoli njih troje otrok. Oče svoje otroke — , da človek nikoli mehkeje ne — , kakor takrat, ko ga — dobra vest.

Barbka pravi: Uboga deklica . . . lačna mimo nas v šolo, a jaz ji — svoj košček kruha. Jurče, njen brat reče: V šolo — in — vrata na sosedov zelnik odperla in svinje v škodo. Iz . . . jih in za . . . vrata. Štefan — , a oče mu — , le povej meni, naj slišita tudi bratec in sestra. Štefan jame pripovedovati: danes — iz šole, sosedov Tonče se me — , in me —. Nekdo se mimo —, in — potepuha. Ta — naglo čez plot, ter si nogo zvije. — Nič več ne — stopiti na noge in silno —. Vzd . . . in ga na rami — domov.

Dopisi in novice.

— *Iz celjskega okraja.* *) Dolgo sem čakal, da se bo kako spretnejše peró oglasilo o našej novej šolskeji knjigi »Začetnica in prvo berilo«, pa ker menda zaman pričakujem, odločil sem se jaz v našem edinem pedag. listu nekaj besedij o njej spregovoriti. Moja sodba nikakor ne bo dovršena, nego mislim s tem le povod dati, da nam veščije glave svojo sodbo izrečejo.

»Začetnica in prvo berilo za ljudske šole. Spisal Ivan Miklosich, učitelj na c. kr. vadnici v Mariboru. Dunaj. C. kr. založba šolskih knjig. Cena 30 kr.« je naslov knjigi, ki smo jo uže štiri dolga leta težko pričakovali. Dasi moramo priznati, da je ta knjiga lep

*) „Uč. Tov.“ priobčuje to kritiko, ker g. pisatelj odločno to zahteva, dasiravno bi bil rajé o tem še sedaj molčal; tudi ta kritika ni po vsem naša.